

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1201/2022
10.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлана Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Кпп 11/21 од 04.07.2022.године и Вишег суда у Суботици Кв 217/22 од 18.07.2022.године, у седници већа одржаној дана 10.11.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Кпп 11/21 од 04.07.2022.године и Вишег суда у Суботици Кв 217/22 од 18.07.2022.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Кпп 11/21 од 04.07.2022.године, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца који је поднет том суду дана 16.05.2022.године у износу од 520.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв 217/22 од 18.07.2022.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Кпп 11/21 од 04.07.2022.године.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Узелац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да првостепено решење преиначи у складу с наводима захтева. Иако бранилац у захтеву формално означава да захтев подноси само против првостепеног решења Вишег суда у Суботици, из образложења захтева произилази да је захтев поднет и против решења Вишег суда у Суботици Кв 217/22 од 18.07.2022.године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако формално не означава, суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, истичући да не стоје наводи побијаних решења, јер је неспорно да је Више јавно тужилаштво у Суботици одустало од кривичног гоњења за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и да је тиме окончан кривични поступак у односу на то дело, па да самим тим окривљеном припадају трошкови кривичног поступка у том делу, сходно одредбама члана 265. став 1. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Суботици дана 24.02.2021. године донело наредбу о спровођењу истраге Кти 13/21 против окривљеног АА због извршења кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ. Дана 15.03.2022. године, Више јавно тужилаштво у Суботици је донело наредбу о одустанку од кривичног гоњења Кт 20/21 против окривљеног АА у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и истовремено је предмет уступљен ОЈТ Суботица ради даљег вођења кривичног поступка због кривичног дела недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Окривљени је преко браниоца, адвоката Бојана Узелца дана 16.05.2022. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 520.500,00 динара, у којем је определио трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца у односу на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ. Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка, судија за претходни поступак Вишег суда у Суботици је побијаним првостепеним решењем одбио захтев браниоца као неоснован, а Виши суд у Суботици је решењем Кв 217/22 од 18.07.2022. године одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног, прихватајући разлоге из првостепене одлуке.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини, у сваком конкретном

случају. Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да је суд у конкретном случају на основу података у списима предмета, нашао да се не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је заменик јавног тужиоца одустао од кривичног гоњења и то кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, из разлога што се и даље води кривични поступак за друга два кривична дела, која су окривљеном стављена на терет (кривично дело из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело из члана 203. став 1. КЗ) дакле против истог окривљеног води се кривични поступак, а ради се о трошковима за радње које је бранилац окривљеног предузимао у току јединственог поступка, а односе се на сва три кривична дела, дакле ради се о јединственој одбрани, то се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је суд поступио супротно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

Због свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Узелца, је одбијен као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић